

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש) תשל"ז – 1976

ד"ר יעקב (ג'קי) סרוב (להלן הנקבל) כיהן כמנהל המחלקה למיון פנימי בביה"ח איכילוב בתל-אביב. בתור שכזה הוא נטל בשלושה מקרים שוחד מאחד, אסי אבוטבול, שנחשד כמי שקשור לארגון פשע. הוא הועמד לדין בבימ"ש השלום, הורשע והוטל עליו עונש של 30 חודשי מאסר לרצוי בפועל וקנס של 15,000 ₪.

ערעור על ההרשעה נדחה ע"י ביהמ"ש המחוזי ואולם בית משפט זה התערב בעונש שהוטל ע"י ביהמ"ש השלום. עונש המאסר הועמד על ששה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. ביתר פריטי העונש לא התערב בית המשפט המחוזי.

פרשה זו הביאה להגשת קובלנה נגד הנקבל. הקובלנה הוגשה על ידי המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, ויוחסה בה לנקבל עבירת משמעת לפי סעיף 41 (5) לפקודת הרופאים (נוסח חדש) תשל"ז – 1979 (להלן הפקודה). לפי סעיף זה הרשעה בעבירה שאיננה על הפקודה היא עבירת משמעת.

שר הבריאות מינה, כמצוות סעיף 44 לפקודה, ועדה שתשמע את שיש לנקבל לאמר, תבחן את החומר כולו ותגיש לו את המלצותיה. הועדה אכן עשתה כן וביום 1.4.2010 הגישה לשר הבריאות דו"ח לפי סעיף 44 לפקודה. דו"ח זה הועבר אלי זאת נוכח האצלתן אלי של סמכויות הענישה המשמעתית הקבועות בסעיף 41 לפקודה.

בפני הועדה לא חלק הנקבל על האמור בקובלנה, והיא לא הוצרכה לשמוע ראיות לענין זה. הדיון בועדה התמקד איפוא בשאלת הענישה המשמעתית בלבד.

לא היה חולק שעבירת השוחד היא עבירה חמורה. החומרה היתרה במקרה זה מתבטאת בנסיון לערער באמצעות מתן שוחד את שוויון הטפול הרפואי לאוכלוסייה, בנסיון לעוות את שיקול דעת הרופא מה דחוף יותר ומה פחות, ובהקרנה לצבור ששיקולי הרופאים אינם תמיד רפואיים. להקרנה זו היתה עוצמה גדולה יותר כשעיני הכל צופים כיצד ממתין מנהל המחלקה למיון למי שיש לו מוניטין פלילי לא מבוטל, ולא יזו עדיפות הוא זוכה.

נראה לי שלא אחטא לאמת אם אומר שחורף חומרה זו, גם ב"כ הקובל התרשם שיש נקודות לקולא משמעותיות שצריך להביא בחשבון. הנקבל סבל ענוי דין בעוצמה גדולה במהלך חקירתו ובמהלך הדיון הפלילי. בהליך הפלילי הוטל עליו עונש, ועונש משמעותי נוסף יוטל עליו בהליך המשמעותי הצפוי לו, זאת במסגרת עבודתו בעיריית ת"א (ביה"ח שייך לעיריה). בהתחשב באלו הציעה ב"כ הקובל לועדה להמליץ על התלית רשיון הנקבל לשלושה חודשים.

בי"כ הנקבל הוסיף רבדים נוספים של עובדות הפועלות, לדעתו, למען קולת העונש. משפחתו של הנקבל סבלה קשות, השבר הכלכלי בעקבות הפרשה הוא משמעותי מאוד (הנקבל הושעה מעבודה), והכתם המכתיים את ההיבט המקצועי הוא קשה ולא במהרה יחלוף.

בי"כ הנקבל ביקש מהועדה להוסיף ולהביא בחשבון את עברו המקצועי המפואר של הנקבל, את הישגיו המקצועיים, את תרומתו להעלאת רמת עבודת המיון בביה"ת, את מסירותו לחולים בהם טפל, ואת גישתו האנושית וההומנית. כל אלו נתמכו במכתבים ובראיות שהיו בפני הועדה.

היבט נוסף, שגם אותו צריך להביא בחשבון, מתייחס ל"רמת הכספים" הנמוכה יחסית של סכומי השוחד, שנעו בין 800 ל-1,000 ₪.

מסתבר שגם ביהמ"ש המחוזי נתן משקל של ממש להיבטי הקולא והדבר התבטא לא רק בהפחתה הניכרת מאד של העונש שהוטל על הנקבל בבימ"ש השלום, אלא גם בכך שהוא קבע שאין לראות את העבירה בה הוא הורשע כנגועה בקלון שישליך על המשך עבודתו.

בהתחשב בכל אלו המליצה הועדה להתלות את רשיון הנקבל לשלושה חודשים. לא אוכל לאמר שהמלצה זו נמצאת, כשכל נסיבות הענין מובאות בחשבון, מחוץ למתחם הסבירות.

רשיונו של הנקבל יותלה לשלושה חודשים החל מ- 1.9.2010.

ט. 6. 6.

ניתן היום

ו. זילר

נשיא (בדימוס) של ביהמ"ש המחוזי בירושלים